

CURTEA DE APEL
SECTIA COMERCIALA, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din 20.10.2006

S-a luat in examinare recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 15.06.2006, pronuntata de Tribunal, in contradictoriu cu reclamanta - intimata SC X SRL si parata - intimata Agentia Nationala de Administrare Fiscala, cu obiect anularea deciziei din 08.08.2005 si a capitolului III pct.3 si 4 din raportul de inspectie fiscala din data de 19 aprilie 2005, pe calea contenciosului fiscal.

La apelul nominal, facut in sedinta publica, se prezinta avocatul Y, cu imputernicire pentru reclamanta - intimata SC X SRL, lipsa fiind partile.

Procedura de citare este indeplinita.

Recursul este scutit de plata taxei judiciare si a timbrului judiciar, conform art.17 din Legea nr.146/1997, cu modificarile si completarile ulterioare si respectiv art.1 din Ordonanta Guvernului nr.32/1995, modificata si completata prin Legea nr.123/1997.

S-a facut referatul cauzei, dupa care se constata ca, la 11 octombrie 2006 s-a inregistrat intampinare din partea reclamantei - intimate SC X SRL, prin care se solicita respingerea recursului ca nefondat, cu cheltuieli de judecata in suma de (), precum si faptul ca recurenta a cerut judecarea si in conditiile art.242 alin (2) Cod procedura civila.

Reprezentantul reclamantei - intimate SC X SRL declara ca nu au cereri prealabile de formulat sau exceptii de invocat.

Curtea de Apel, dupa deliberare, apreciaza ca la dosar exista suficiente probe, cauza se afla in stare de judecata, in temeiul art.150 Cod procedura civila declara inchise dezbaterile si acorda cuvantul asupra recursului.

Reprezentantul reclamantei - intimate SC X SRL solicita respingerea recursului paratei Directia Generala a Finantelor Publice ca nefondat sub toate aspectele criticate si mentinerea sentintei ca fiind temeinica si legala, raportat la concluziile expertizei contabile efectuate in cauza, dar si la prevederile legale in materie fiscala. Face referire la

toate argumentele enuntate in intampinare si precizeaza faptul ca societatea a probat realitatea operatiunilor inscrise in facturile fiscale, acte intocmite cu respectarea prevederilor Legii nr.82/1991 si care justifica dreptul ei sa deduca taxa pe valoarea adaugata. Pretinde acordarea cheltuielilor de judecata in suma de (), conform dovezilor de la dosar.

Curtea de apel ramane in pronuntare.

CURTEA:

Prin sentinta civila a Tribunalului, pronuntata in dosarul din 2005 al aceleasi instante a fost admisa in parte actiunea in contencios administrativ fiscal formulata de reclamanta SC X SRL si a fost anulata in parte decizia din data de 08.08. 2005 a Directiei Generale a Finantelor Publice, precum si raportul de inspectie fiscala din data de 14.04.2005, in sensul ca reclamantul a fost obligat sa vireze la bugetul de stat impozit pe profit in suma de () cu dobanzi in suma de () si penalitati de intarziere in suma de () si taxa pe valoarea adaugata in suma de () cu dobanzi in suma de () si penalitati de intarziere in suma de (), urmand ca acesta sa fie exonerat de la plata celorlalte sume. Totodata, a fost respinsa cererea de compensare a creantelor si au fost obligate paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Agentia Nationala de Administrare Fiscala la plata catre reclamanta, in solidar a sumei de () reprezentand cheltuieli de judecata.

Pentru a hotari astfel, prima instanta a retinut ca prin actiunea formulata, reclamanta SC X SRL a solicitat in contradictoriu cu paratele Directia Generala a Finantelor Publice si Agentia Nationala de Administrare Fiscala, in principal, anulara deciziei din data de 08.08.2005 a Directiei Generale a Finantelor Publice si a cap. III pct.3 si 4 din raportul de inspectie fiscala din data de 19.04.2005 cu consecinta exonerarii de la plata sumelor retinute in dispozitia de impunere si in subsidiar, in situatia in care se va constata ca obligatiile retinute sunt datorate, sa se constate ca in acelasi timp obligatia de plata a intimatei retinuta in procesul verbal din 2001 in suma de () reprezinta taxa pe valoarea adaugata pentru care are drept de rambursare si sa se procedeze la compensarea creantelor in cuantumul care va rezulta din raportul de expertiza contabila, plus cheltuieli de judecata.

In motivarea actiunii sale, reclamanta, cu privire la impozitul pe profit, a apreciat ca, cele constatate de inspectorul fiscal sunt verificari superficiale, cu referire la vanzarea terenurilor inspectorii fiscali stabilind ca s-a inregistrat suma de () ca si cheltuiala nedeductibila, fara sa se

verifice care au fost cheltuielile aferente acestei operatiuni cu taxele de timbru si taxele notariale.

In privinta facturii fiscale din data de 01.10.2004 organele de inspectie fiscala arata ca nu s-a calculat taxa pe valoarea adaugata in suma de (), care a avut ca efect diminuarea veniturilor si, in opinia reclamantei, calculeaza impozit pe profit suplimentar, in loc sa-l diminueze.

Reclamanta a mai aratat ca in contabilitatea societatii s-au inregistrat cheltuieli cu materii prime si materiale aferente anului 2004 in suma de () pentru care exista documente justificative, insa nu a fost acceptata la cheltuieli decat suma de () care insa nu i-a in considerare materiile prime si materialele care se incorporeaza in lucrarile efectuate.

Reclamanta a contestat si retinerile organelor de control sub aspectul taxei pe valoarea adaugata, aratand ca inspectorii fiscali au apreciat fara suport probator ca factura fiscala din data de 19.03.2004 nu ar avea drept de rambursare a taxei pe valoarea adaugata datorita faptului ca mijloacele fixe cumparate nu se afla la sediul societatii, fiind date in custodie.

Reclamanta a recunoscut faptul ca datoreaza bugetului de stat impozit pe profit suplimentar in suma de () si taxa pe valoarea adaugata in suma de ().

A retinut prima instanta ca la data de 19.04.2005 organele de control au incheiat raportul de inspectie fiscala atacat, in care s-au facut urmatoarele consemnari: cu privire la impozitul pe profit, s-a retinut ca reclamanta a inregistrat in contabilitate doua terenuri achizitionate de la persoane fizice in valoare de () lei, respectiv () lei. Ulterior aceste terenuri au fost vandute de catre reclamanta cu suma de () plus taxa pe valoarea adaugata, iar in contabilitate, reclamanta a inregistrat pe cheltuieli scoaterea din evidenta terenurilor cu () lei mai mult decat valoarea de achizitie a acestora, suma care ar reprezenta o valoare nedeductibila la calculul profitului impozabil, neavand nici o legatura cu operatiunea de vanzare a celor doua terenuri.

Totodata, s-a mai retinut in raport ca reclamanta a inregistrat in contabilitate suma de () contravaloarea unei lucrari de constructie efectuata la o persoana fizica fara a colecta taxa pe valoarea adaugata, marindu-si veniturile si crescand in acelasi timp profitul impozabil, fiind calculat un impozit pe profit mai mare cu () lei.

S-a mai consemnat ca in anul 2004 SC X SRL a utilizat in activitatea desfasurata materiale in suma de (), asa cum rezulta din situatiile de lucrari din devizele intocmite, insa in contabilitate s-au inregistrat consumuri de materiale in suma de (), suma de () inregistrata in plus fiind considerata de organele de control drept cheltuieli nedeductibile, nefiind aferente realizarii de venituri, calculandu-se astfel

un impozit pe profit suplimentar in suma de () datorate de catre reclamanta, la calculul caruia s-a tinut cont si de suma de (), care a fost scazuta.

La acest debit datorat bugetului de stat au fost calculate dobanzi si penalitati de intarziere de () lei, respectiv () lei.

In actul de control s-au mai retinut ca in contabilitatea SC X SRL au fost inregistrate in luna februarie 2004 doua facturi fiscale emise de SC G SRL prin care au fost achizitionate o hala metalica demontabila si trei bazine metalice, mijloace fixe care la data controlului nu se aflau efectiv in patrimoniul reclamantei, ci in custodie, potrivit procesului verbal de custodie incheiat in data de 16.02.2004, considerandu-se ca exista dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de () lei.

S-a mai considerat ca reclamanta datoreaza taxa pe valoarea adaugata aferenta facturii fiscale din data de 01.10.2004, in suma de (), factura fiscala fiind emisa fara taxa pe valoarea adaugata cu toate ca reclamanta este platitoare a acestei taxe. La aceasta suma au fost calculate dobanzi in suma de () lei si penalitati de intarziere in suma de () lei.

A mai aratat Tribunalul ca si-a insusit expertiza contabila efectuata in cauza, cu anumite precizari, respectiv in ceea ce priveste suma de () aceasta nu reprezinta o cheltuiala deductibila si nu poate fi luata in considerare la stabilirea impozitului pentru calcularea impozitului pe profit, astfel ca asa cum au stabilit organele de control, reclamanta datoreaza impozitul suplimentar de () lei. De asemenea in privinta inregistrarii facturii fiscale din data de 01.10.2004 expertul a confirmat cele retinute de organul de control, instanta achiesand si ea la aceasta.

A mai retinut Tribunalul, cu referire la suma de () lei ca aceasta reprezinta cheltuieli materiale ocazionate de intreaga activitate, respectiv materiale pentru intretinere, reparatii, combustibil, piese de schimb si alte consumuri materiale aferente activitatii, reiterand concluzia expertului cu privire la aceasta chestiune si a decis ca nu se datoreaza impozit pe profit suplimentar calculat in suma de () aferent sumei de ().

In privinta dreptului reclamantei de a deduce taxa pe valoarea adaugata in suma de () lei, Tribunalul a considerat ca transferul proprietatii bunurilor in discutie s-a facut in momentul facturarii lor de catre vanzator, procesul verbal de dare in custodie incheiat cu SC G SRL neafectand dreptul de deducere al reclamantei.

Prima instanta a retinut ca s-a stabilit corect in actele de control faptul ca reclamanta datoreaza taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de () aferenta facturii fiscale din data de 01.10.2004 in valoare de () lei, reclamanta emitand factura fiscala fara taxa pe valoarea

adaugata cu toate ca este platitoare a taxei, datorate fiind si dobanzile in suma de () lei si penalitatile de intarziere in suma de ().

Tribunalul a respins cererea reclamantei de compensare a creantelor, retinand ca compensarea are un caracter special iar potrivit art.112 alin (3) Cod procedura fiscala compensarea se face de organul competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz, in ordinea prevazuta de art.111 alin (2) din acelasi act normativ, compensarea nefiind de competenta instantei.

Impotriva acestei hotarari a declarat recurs Directia Generala a Finantelor Publice, solicitand modificarea sentintei instantei de fond in sensul mentinerii actelor administrative fiscale atacate.

In motivarea recursului, recurenta a aratat ca in ceea ce priveste impozitul pe profit, reclamanta SC X SRL a achizitionat prin contracte de vanzare - cumparare de la persoane fizice doua terenuri in valoare de () lei, operatiunea fiind inregistrata in contabilitate in contul 2111.2, ulterior acestea fiind vandute catre SC G SRL la valoarea de () lei plus taxa pe valoarea adaugata, la scoaterea din evidenta a terenurilor reclamanta inregistrand in contul 6583 "Cheltuieli privind activele cedate si alte operatiuni de capital" suma de () lei in loc de () lei inregistrata in contul 2111.2 "Teren". Potrivit art.21 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile , inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare, recurenta considerand ca suma de () in plus fata de valoarea de achizitie a terenurilor reprezinta o cheltuiala nedeductibila deoarece nu are legatura cu operatiunile de vanzare ale celor doua terenuri.

A mai aratat recurenta ca reclamanta a inregistrat in contabilitate suma de () lei reprezentand contravaloarea unor lucrari de constructii efectuate la o persoana fizica fara a colecta taxa pe valoarea adaugata, iar in cursul anului 2004 SC X SRL a utilizat materiale aferente obiectului de activitate in suma de () insa a inregistrat in contabilitate consumuri in suma de () lei, diferenta de () lei reprezentand cheltuieli cu materialele ce nu se regasesc in devizele de lucrari si care ar fi, in consecinta nedeductibile.

Recurenta a invocat si faptul ca reclamanta a inregistrat in contabilitate in luna februarie doua facturi fiscale emise de SC G SRL reprezentand o hala metalica demontabila si trei bazine metalice, insa pana la data controlului nu s-a efectuat transferul faptic al mijloacelor achizitionate. Aceste mijloace fixe au fost achizitionate de catre SC G SRL de la SC C SRL, tot in cursul lunii februarie 2004, SC C SRL achizitionand aceste bunuri tot in luna februarie 2004 de la SC E SRL care la randul sau le-a achizitionat de la SC R SRL . SC C SRL a

achizitionat mijloacele fixe la valoarea de ( ) lei, dupa care le-a vandut la SC G SRL la valoarea de ( ), care le-a vandut la randul sau catre SC X SRL la valoarea de ( ) lei in cursul aceleasi luni , februarie 2004.

A mai aratat recurenta ca din actul de control incheiat de organele de control din A reiese ca SC R SRL are actionar din M , iar in prezent nu mai functioneaza la sediul declarat, asa cum rezulta din adresa din data de 16.04.2003 a Directiei Controlului Fiscal B , care arata in plus ca la acest sediu nici nu a functionat firma respectiva si ca nu exista acte, documente sau marfuri care sa apartina societatii si nu au fost depuse niciodata bilanturi semestriale si anuale. Ca urmare a acestor elemente, organele de control au constatat ca tranzactia dintre cele doua societati este una fictiva, iar intrucat reclamanta nu a achizitionat bunurile pentru nevoile firmei, pentru realizarea de operatiuni taxabile, nu are dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata in suma de ( ).

Cu privire la suma de ( ) reprezentand taxa pe valoarea adaugata suplimentara, recurenta a aratat ca acesta este aferent facturii fiscale din data de 01.10.2004, emisa fara taxa pe valoarea adaugata, cu toate ca reclamanta este platitoare de taxa pe valoarea adaugata.

Intimata reclamanta SC X SRL a formulat intampinare solicitand respingerea recursului si obligarea recurenteii la plata sumei de ( ) onorariu de avocat cu titlu de cheltuieli de judecata.

In motivare, intimata a aratat, in esenta, ca motivele de recurs invederate de recurenta aduc critici hotararii instantei de fond chiar si pentru ceea ce aceasta a mentinut ca obligatie de plata , respectiv suma de ( ) impozit pe profit suplimentar cu dobanzile si penalitatile aferente , precum si la suma de ( ) taxa pe valoarea adaugata suplimentara cu dobanzile si penalitatile aferente, iar restul motivelor de recurs preiau concluziile raportului de inspectie fiscala, fara a aduce nici un argument in plus si fara nici o critica la concluziile raportului de expertiza financiar contabila si la completarile aduse acestuia.

Analizand recursul declarat, Curtea retine urmatoarele:

Recursul este nefondat si urmeaza a fi repins.

Observatia reclamantei intimata potrivit careia recurenta a formulat critici inclusiv cu privire la obligatiile de plata catre bugetul statului mentinute de catre prima instanta, adica s-a criticat de catre aceasta inclusiv partea castigata la prima instanta, este corecta, recurenta exprimand motive de recurs chiar si pentru sumele de ( ) reprezentand impozit pe profit suplimentar si ( ) taxa pe valoarea adaugata suplimentara , cu accesoriile acestora.

Aceste motive de recurs nu vor fi luate in considerare de catre instanta deoarece recurenta nu are interesul sa se refere la un aspect pe care l-a castigat la fond si care nu este contestat in recurs.

In privinta consumurilor de materiale aferente anului 2004, pe care organele de control fiscal le considera nedeductibile pentru suma de ( ) , recurenta nu s-a referit in nici un mod la motivarea primei instante sub acest aspect, care a aratat ca si aceasta suma reprezinta un consum material efectuat in scopul realizarii de venituri, deoarece reprezinta materiale pentru intretinere, reparatii, combustibil, piese de schimb si alte consumuri materiale aferente activitatii, in conditiile in care si aceste cheltuieli materiale au determinat realizarea lucrarilor generatoare de venituri.

Curtea considera justificata aceasta motivatie avansata de catre prima instanta si care nu a fost criticata punctual in recurs.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata, respectiv cele doua facturi fiscale emise de SC G SRL pentru o hala metalica demontabila si trei bazine metalice, recurenta arata ca aceasta reprezinta o tranzactie fictiva , datorita faptului ca aceleasi mijloace fixe au facut obiectul unor vanzari succesive, ca intre pretul initial si cel la care reclamanta le-a achizitionat este o diferenta mare si ca reclamanta nu a intrat efectiv in posesia acestor mijloace fixe.

Cu privire la acest aspect, Curtea considera ca nu are date suficiente pentru a inlatura tranzactia in discutie ca fiind fictiva. Astfel exista un contract de custodie, iar suma cu care reclamanta a achizitionat hala metalica si bazinele metalice este apropiata de cea cu care vanzatorul a achizitionat-o la randul sau, caracterul fictiv al operatiilor se poate stabili numai prin verificari care nu stau Curtii la dispozitie, respectiv identificarea acestor mijloace fixe in contabilitatea si detinerea factica a custodelui si verificarea amanuntita a tranzactiilor succesive. In lipsa acestor elemente, Curtea nu poate sa speculeze asupra caracterului fictiv al tranzactiei, recunoscand in acelasi timp ca exista oarecare indicii, care insa nu pot fi retinute ca probe.

Fata de cele de mai sus, in baza art.312 alin (1) Cod procedura civila, Curtea urmeaza sa respinga recursul ca nefondat.

In ceea ce priveste cheltuielile de judecata solicitate de catre intimata reclamanta, respectiv onorariu de avocat, Curtea retine ca nu s-a depus la dosarul cauzei chitanta care sa ateste plata acestui onorariu, iar mentiunea de pe imputernicirea avocatiala nu poate fi luata in considerare, nefiind mijloc de proba.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de parata Directia Generala a Finantelor Publice impotriva sentintei civile din data de 15 iunie 2006 a Tribunalului, pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 20 octombrie 2006.